

כגפן פוריה

עלון להפצת תורה ויהדות

אין לעיין בעלון זה בשעת התפילה

פְּרִשֵׁת וִירָא

כ' חשוון תשפ"א

הפטרה: ואשה אחת

יציאת השבת ר"ת 17:48

הילולת רבי מרדכי שרעבי זצ"ל

גיליון 593

מניסת השבת:

16:14

ירושלים: 16:10

יציאת השבת:

17:22

ירושלים: 17:23

אמונה מההפטרה

הרב עמוס שושן - רב ישובי רכס פוריה

בהפטרה השבת, אנו קוראים סיפור מופלא על האשה השונמית העושה חסד עם אלישע הנביא וזוכה לאחר שנים של עקרות ללדת בן. ואולם הבן הזה שגדל והפך לנער יוצא אל אביו אל השדה ושם הוא מרגיש לא טוב. הנער מובא אל הבית ויושב על ברכי אמו עד הצהריים ואז מת! האשה משכיבה את הנער על מיטת איש האלוקים אלישע, ומבקשת ללכת אליו. לשאלת בעלה: מדוע את הולכת אליו היום, לא חודש ולא שבת? היא עונה: שלום. הפלא, שכאן מסיימים הספרדים את קריאת ההפטרה, מה קורה בהמשך? האם הנביא מצליח להחיות את הנער?

מספרים על רבי אריה לוזן, הצדיק הירושלמי, המכונה אבי האסירים, (בשל דאגתו לאסירים בכלל ולאסירי המחתרות בפרט), שהיה לומד עם אשתו בכל שבוע את הפרשה ואת ההפטרה. והנה בהגיעם להפטרה זו: שאלה אותו אשתו למה הספרדים מסיימים את ההפטרה באמצע הסיפור. אמר לה רבי אריה זצ"ל: גם אני תמיד שאלתי את זה, וודאי שבגלל המתח והרצון לדעת מה קרה בהמשך הסיפור, הם ממשיכים וקוראים כל אחד לעצמו את המשך ההפטרה!

נענתה אשתו ואמרה: אני יודעת מה הסיבה! אצל הספרדים, ברגע שהאישה החליטה שהיא הולכת לנביא, הם מפסיקים, כי יש להם אמונה שלימה, שאם היא הגיעה לנביא הכל יסתדר על הצד הטוב ביותר. לעומת זאת, אצל האשכנזים הם רוצים לראות את הנס בעיניים, ולכן הם חייבים לקרוא עד סוף ההפטרה, שם מסופר שאלישע הנביא מחיה את בנה של האישה השונמית. כוחה של אמונה – נפלא!

בהוצאת מכון "שערי תורה": פוריה-נוה עובד ד.ג. גליל תחתון 15210

שערי תורה וחסד ע"ר * כולל אברכים * שיעורי תורה * פרסומים תורניים * גמ"ח עזרה לנוקמים *
הדפסה: דפוס כנרת. עריכה: צ. שורין. היה שותף. להעברת תרומות: בנק המזרחי סניף טבריא מספר חשבון: 123459

הרב מרדכי שרעבי זי"ע"א

ביום כ' חשוון (תשמ"ד), חל יום ההילולא של הגאון המקובל המלומד בניסים הרב מרדכי שרעבי זי"ע"א. ראש ישיבת המקובלים "נהר שלום", היה מלומד בניסים, ומכח קדושתו זכה לחולל ניסים ונפלאות ולפעול ישועות גדולות בבני, חיי ומזוני לכל עמך בית ישראל.

פקידת עקרות

בדומה לכתוב בפרשה על פקידתה של שרה אמנו, וכמובא גם בהפטרס, על אלישע הנביא המתפלל על האישה השונמית ומבטיח לה "כעת חיה את חובקת בן", כך מסופר בכל הדורות על צדיקים אשר בכח תפילתן העתירו עבור חשוכי ילדים ובזכות תפילתם ליושב במרומים זכו להפקד בזרע של קיימא.

בדומה לכך מסופר גם על המקובל רבי מרדכי שרעבי זצ"ל. מעשה היה בשתי חברות שנישאו באותו פרק זמן לאברכי ישיבה חשובים והנה חלפו שבע שנים מיום נשואיהן ועדין לא נפקדו בפרי בטן. שחה אחת הנשים לחברתה על צרתה ויגונה ובעודה מספרת זאת, ראתה כי עיני רעותה מלאות דמעות שכן אף היא מצפה רחמי שמים להפקד בזרע רב קיימא. החליטו השתיים לגשת את הרב שרעבי, ששמע גדולתו וברכותיו שאינן שבות ריקם הגיע לאזניהן.

כששמע רבנו את צרת השתיים אמר להן כי הן צריכות לעשות תיקון ובעזרת ה' תפקדנה בזרע בר קיימא. השתיים נתנו לרבנו כסף עבור תיקון ויצאו מביתו בתקוה שתקובל תפילתו של הצדיק לפני שוכן מרומים ויפקדם בילדים. ואמנם באותו חודש עצמו נפקדה אחת מהשתים ואילו חברתה טרם נתעברה. גדל צערה של האחרונה וניסתה לברר פשר הדבר. היא באה אל חברתה ושאלה אותה: כיצד זה יתכן? הרי לשתינו עשה הרב שרעבי תיקון ומדוע זכית את להפקד, ואני לא? השיבה לה חברתה: דעי לך שהכל תלוי באמונה.

אני האמנתי אמונה תמימה ברבנו וכאשר אמר לנו תעשו תיקון ותצליחו - האמנתי בכל לבי שה' יצליח את דרכי. ואכן את רואה שה' ראה את עניי ונפקדתי. אז הודתה חברתה בבושת פנים כי באותו רגע שהצדיק אמר לה לעשות תיקון, חלף הרהור קל בלבה, וכי מה יועיל תיקון אחרי שבע שנות טפולים ובדיקות אצל רופאים ידועי שם? אכן נודע הדבר, חוסר האמונה בכוחו של הצדיק גרם לה שלא תתעבר! עברו עוד כשלושה חדשים והאשה נשארה במצבה הקודם וליבה נקף אותה על כך שבגלל חוסר אמונתה בצדיק הפסידה את הברכה. היא אזרה עוז בנפשה וניגשה שוב אל רבו. גוללה לפניו את כל סיפור המעשה ובקשה ממנו סליחה. רבנו השיבה בניהותא: נעשה שוב תיקון והפעם אני מבטיח לך שתזכי לבן זכר. האשה האמינה בלב שלם בברכתו של הצדיק. ואכן באותו חודש התעברה האשה וילדה בן כדברי קדשו של רבנו.

הרב שרעבי והבבא סאלי

בשנת התשכ"ד חזר הבבא סאלי סופית לארץ וכוונן את מושבו בעיירה "יבנה". החל הבבא סאלי להתעניין, מי הם המקובלים, הקיימים בארץ הקודש, וממי הם קבלו את כוונות הסידור וכו'. כשנודע להבבא סאלי רבי ישראל אביחצירא על הרב הצדיק זקן המקובלים כמוהר"ר מרדכי שרעבי זצוק"ל וזי"ע"א, השתוקק מאוד מאוד לראותו ולהקביל פניו, אך לא אסתעייא מילתא, ומניעות אין קץ עמדו



בדרכו של הבבא סאלי, והפגישה בין צדיקים אלו לא יצאה לפועל עד השנים האחרונות. תלמידי הרב שרעבי היו מבקרים אצל ה"בבא סאלי" ומספרים לו מגדולתו ומוסרים לו את ברכתו, ורבנו הבבא סאלי משיב ברכה תחת ברכה, אך לא ראו איש את פני אחיו.

ביום ז' אדר התשל"ט עת ערב ערך הבבא סאלי בביתו בשכונת "איתרי" בירושלים את ההילולא המסורתית של משה רבנו רעיה מהימנא, הביע את רצונו העז להיפגש עם הרב שרעבי, ואם אפשר יהיה לראותו עוד היום. אחד

מהנוכחים הזדרז ונסע מיד לבית הרב שרעבי, וסיפר לו, כי עז רצונו של הבבא סאלי להיפגש עמו. כאשר שמעו זאת הנוכחים בבית הרב שרעבי. כי הבבא סאלי נמצא בירושלים הפצירו ברב שרעבי, שכדאי מאוד, שהרב שרעבי יסע להקביל פני הבבא סאלי עם כמה מחסידיו. הרב שרעבי, שמצב בריאותו היה רופף בימים ההם, נאות לבקשתם, הזמינו מונית ובאו סמוך לשעת מנחה לבית האדמו"ר הבבא סאלי, מפאת חולשתו לא יכל הרב שרעבי לרדת את המדרגות, וחסידיו הורידה על גבי כיסא.

שני ענקי עולם אלה נשקו איש את ידי רעהו בחמימות רבה, ועל פניהם ניכרה שביעות רצון עצומה מעוצם הפגישה, הבבא סאלי הושיב את הרב מרדכי שרעבי על גבי מיטתו, שישב עליה בכבוד גדול, ובניהם הושיב את חתנו יצ"ו. בראות הבבא סאלי כי הרב שרעבי תשוש מאוד וגם הזמן דחוק לתפילת מנחה, לא הרבה לשוחח עימו ורק שאל כמה שאלות סתמיות מהרב שרעבי באמצעות חתנו. האם הרב שרעבי מצאצאי הרש"ש זיע"א? - כן ענה הרב שרעבי. כמה דורות? דור חמישי.

פטירתו של הרב מרדכי שרעבי | "לכפר בעד בית ישראל".

ביום שני בשבוע לסדר "ויגוע וימות אברהם" פנה האדמו"ר רבי ישראל אבוחצירא לסובבים אותו ואמר בכאב עצום "רואה אני דם רב שנשפך, גזירה קשה, הרג של גדולים וקטנים... פשוטים וחשובים... דם נשפך כמים... עימדו בתפילה..." כל אותו היום י"ז במרחשון היה הבבא סאלי אחוז שרעפים פניו הקדושות להטו ובערו כאש. מפעם לפעם פרצה אנחה כבדה מלבו ושפתיו רחשו תפילה... ועל אף גילו המופלג, למעלה מותשעים שנה, סירב להכניס דבר מאכל לפיו... בני ביתו, שהיכרו בגדלותו של הבבא סאלי, וידעו שלכל מילה היוצאת מפיו ישנה חשיבות מכרעת, עקבו בחרדה אחר התנהגותו החורגת, וחרדו לכל מוצא פיו... ואומנם, ביום המחרת, יום שלישי י"ח במרחשון, תכף ומיד לאחר תפילת שחרית, ענה הבבא סאלי באנחת רוחה - "ב"ה, הגזירה מעל בית ישראל חלפה... אחד מצדיקי הדור הקרוב נפשו לכפרה על הדור... אוי! אוי! קשה סילוקן של צדיקים לפני הקב"ה... אחר מוכרחים... חייבים וצריכים לכפר ולהגן על הדור..." השומעים, חרדו שבעתיים, לא ידעו אם הבבא סאלי מתכוון של הסתלקותו הקרובה או שמא... בעודם עומדים נבוכים, פקד הבבא סאלי לברר מי מהצדיקים הגדולים בירושלים עיר הקודש חולה... על אתר, התקשרו לחתנו של הבבא סאלי, לברר זאת מפיו, והלה שידע כי רבנו מרדכי שרעבי מאושפז זה ימים ספורים בבית החולים השיב, כי אכן רבנו מרדכי שרעבי חולה ומרותק למיטתו בבית החולים. כאשר נשמעו הדברים באוזניו של האדמו"ר רבי ישראל אבוחצירא, הגיב עליהם בשתיקה אילמת.

(מתוך הספר "הרב שרעבי" של הרב יונה רפאלי)

הלכות ברית מילה

א. לילה שלפני יום המילה נקרא ליל "ברית יצחק" ובכמה מקומות נהגו להיות ערים כל הלילה ולעסוק בתורה אצל התינוק, ועיקר הדבר עד חצות לילה. וקבעו סדר לימוד מיוחד ללילה זה. ויש שנהגו להדליק נרות בלילה הזה, ושמוחים ושרים בו. כשעורכים סעודה בליל יום הברית, "ברית יצחק", אין הסעודה נחשבת לסעודת מצווה, ואפשר על ידי ברכות בלבד.

ב. אף על פי שכל היום כשר למצות מילה, מכל מקום זריזין מקדימין למצוות, ולכן אין להשהות מצות מילה לאחר חצות היום, בכדי שבואו המוזמנים ויהיה ברוב עם הדרת מלך, שהרי מצות זריזין מקדימין למצוות, חשובה יותר ממצות ברוב עם הדרת מלך. ומכל שכן שאסור להשהות המילה לאחר חמש שעות מן היום, שנראה כאילו מצות מילה בזויה עליו חס ושלום.

ג. יש לאדם להשתדל כמה שיוכל להיות סנדק, לפי שדומה מצווה זו למקטיר קטורת. ומכל מקום בודאי שאין לעשות מחלוקת חס ושלום בזה, וגדול השלום. יש נוהגים לכבד בסנדקאות בכן הראשון את אבי הבעל, ובכן השני את אבי האשה. אולם אם אבי הבעל מוחל על כבודו לטובת אבי האשה, אפשר לכבד את אבי האשה לשבת בסנדקאות בבנו הראשון. וכן מותר לו למחול על כבודו כדי לכבד את אבי אביו (הסבא).

ד. כשיש מילה בבית הכנסת, אין לומר שם וידוי ונפילת אפים ביום המילה, ואפילו אם מתפללים שם כמה מנינים בזה אחר זה. וכן אין אומרים וידוי אם אבי הבן או הסנדק נמצאים בבית הכנסת.

ה. נוהגים להעלות לספר תורה את בעלי הברית. ובימי שני וחמישי כשיש בבית הכנסת שני בעלי ברית ישראלים, אין להוסיף על מנן העולים.

ו. תינוק שנדחית מילתו מפני שהיתה לו צהבת גבוהה, והבריא, אין צריך להמתין שבעה ימים מעת שהבריא, אלא ימולו אותו מיד לאחר שהבריא. שמאחר והצהבת היא דבר מצוי אצל תינוקות רבים. אין ממתניים עליה שבעה ימים מעת שהבריא. ואם הבריא ביום חמישי או שישי, וכבר עבר יום השמיני ללידתו, אין למולו בימי חמישי ושישי, אלא ידחו המילה ליום ראשון.

ז. אחר המילה מברכים על כוס יין "בורא פרי הגפן", וברכת "אשר קידש ידיד", ומנהגינו שהמברך טועם מהכוס מיד בסיום ברכת "מרת הברית", לפני שאומר "אלוקינו ואלוקי אבותינו קיים..." מחשש הפסק בין הברכה לטעימה.

ח. חייב אדם לעשות שמחה ביום שזכה למול את בנו, וכדרש הפסוק: "וַיַּעַשׂ אַבְרָהָם מִשְׁתֶּה גָדוֹל בַּיּוֹם הַגָּמֹל אֶת יִצְחָק", הג (ח') - מל, ואע"פ כן הדבר ברור שאין סעודה זו מצווה מן התורה.

לעילוי נשמת אמו"ר רבי יצחק שושן זצ"ל - נלב"ע יב' תמוז תשע"ז



עלון זה מוקדש:

למספיק: אברהם ולאח ציטרון, שרה בת שמחה, ציפורה ודודשע לוי, ביבה אלימלך, ישי הלוי, עור בן עישות, תקוה בת עזיזה, אלנה בת גאן, אסתר בת דביר, מול בת עננה, אברהם בן דוד, רחמים בן סולמנט, הרצל בן אביגיל, אילנה בת סליחה, ישי ורחל לוי, חנה בת זוהרה, מיטל מוריה ארדי, יוסף בן מיכל, שמעון אהוד, יצחק דודני ד"ר, להחזרת נעדר צה"ל ושביי ובהם: אורון שאול, הדר גולדין, גיא חבר, רון ארד, יהודה כץ, צבי פלדמן, יהונתן פולארד הי"ו, לעילוי נשמת: הגר"ע יוסף יצחק ל. הגר"מ אליהו וצוק"ל, רבי מסעוד מלול זצ"ל, רבי יצחק שושן זצ"ל, רבי יעקב שושן, יונה יונה, סופר מנחם, מקסים חיים דרעי, הרב אברהם עזקמן, נדיר נחום, ישראל אברהם טון, שלמה בן נרים, יצחק ונחום אטיאם, אורן מועלם, אליהו טייטל, דוד גרוסברג, עמוס דמרי, רבי שלמה, סימנצוב משה יהודה, יצחק זק בן סוליקה, נעים משה, ארז מורח, יצחק ושמחה אילוז, נסים וסוליקה שושן, נדירה שמעון, נענה זורע, ליטל שבת, חנה יצחק, אסתר חדר, אסתר בת תורא, אליה בת פריחה, תרצה וידון, אסתר וענבר טרומ, הנא"ל אלימלך, יצחק ולאח אסתר, אליהו ארדי, עזיזה עמוס, רות יעקב, חיה רחל לוי, יונה שרעבי, מרים יהודה, נעמה בת מנחם, אליה מרד, זוהרה בת רחל, עליזה כץ, שרה אליה, אברהם ארדי, מיטל ועקב, הכיפה ששפטוש, עישה דוד, בריה סופר, כמישה דוד, כמישה כץ, אלס מוסל, אליה שחר ז"ל.

ולע"נ הנספים בשואה ובהם: אלכסנדר שניידר, שושנה רוז, רפאל פריי, וציעזילה צילה לבית משפחת ציטרון הי"ד.

למעוניינים להשתתף בהוצאת עלון זה נא לפנות לדוד: 0537788483

אין לעיין בעלון זה בשעת התפילה